

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 6 – **ČERVENEC** 2013 – ČÍSLO **07**

Roztržitost

Jeden muž jen taktak stíhal vlak. Doprovod mu dělali jeho manželka, syn, nosič a pes. Doběhl, když průvodčí zapískal odjezd. I tak ještě stihl obejmout nosiče, dát spropitné manželce, políbit psa a syna poslat do boudy...

Přejme si pokojné a požehnané období prázdnin a dovolených.

P. Martin Lanži

NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBY

	7. července	
Otovice	08:30 hod	
Broumov, P+P	10:00 hod	
Ruprechtice	17:00 hod	

	14. července	
Martínkovice	08:30 hod	
Broumov, P+P	10:00 hod	
Vižňov	17:00 hod	

	21. července	
Heřmánkovice	08:30 hod	
Broumov, P+P	10:00 hod	
Šonov, kaple PM	17:00 hod	

	28. července	
Božanov	08:30 hod	
Broumov, P+P	10:00 hod	

BOHOSLUŽBY V TÝDNU

Pondělí	-	-
Úterý	klášterní kostel	18:00 hod
Středa	k. sv. Václava	18:00 hod
Čtvrtek	děkaný k.	07:00 hod
Pátek	děkaný k.	15:00 hod
Sobota	nřbitovní k. PM	08:00 hod*

* V úterý 2. 7. mše sv. i v 19:15
v k. sv. Marie Magdaleny v Božanově.

** Ve čtvrtek 4. 7. mše sv. i v 14:00 hod
v k. sv. Markéty v Šonově.

** *Slavnost sv. Cyrila a Metoděje mše
sv. v 08:30 hod (P+P, jenom zde).

INZERCE

DTP a grafika návrh loga, katalogy, letáky, plakáty, inzerce**Fotoateliér** reklamní a propagační fotografie, vlastní fotoateliér, fotoreportáže**Reklama** propagační předměty s vlastním firemním, osobním potiskem**Webdesign** návrh, realizace, domény, hosting, SEO optimalizace**Tisk** velkoplošný, ofsetový, digitální, řezaná reklama

PINstudio | Jan Záliš je fotoateliér a grafické studio specializující se na produktovou, reportážní, krajinářskou fotografii, tištěnou grafiku a tvorbu www stránek. Pro vaši firmu vytvoříme vše od loga, přes vizitky, webové stránky, po kompletní grafické řešení celé Vaší firmy. Vždy klademe důraz na kvalitní design, originalitu a efektivnost kompletní řešení firemní prezentace s dlouhodobým efektem.

Kompletní nabídka služeb

Naším cílem je vytvořit Vám originální a efektivní grafické řešení.

Řešení, které Vám pomůže ke zviditelnění vaší společnosti a tím i k lepšímu prodeji vašeho produktu. Samozřejmostí je vysoká

funkčnost a efektivnost, při zachování co nej přijatelnější ceny.

Komplexní služby při návrhu a realizaci webových prezentací.

Nabízíme vše od jednoduchých www stránek, přes redakční systémy, eshopy po složité webové aplikace. Klademe důraz na originální grafické zpracování, kvalitní technické řešení a profesionální přístup.

Tvorba počítačové grafiky a tištěných materiálů.

Nabízíme grafické zpracování vizitek, letáků, katalogů, plakátů, obalů, bannerů a mnoho dalších. Zajistíme vše od úvodního rozpracování návrhu, přes realizaci, po finální tisk, dopravu, atd.

Návrh a realizace jednotného firemního designu.

Zpracování loga, firemních barev, vizitek, hlavičkových papírů, firemních emailů, propagačních materiálů, atd. To vše v jednotném grafickém stylu.

PIN studio | Jan Záliš, Křínice 96, CZ 550 01 Broumov
po-pá: 7.00 - 15.00, so-ne: po předchozí domluvě

mobil: **+420 737 809 032**, telefon: +420 491 423 305,
e-mail: info@pinstudio.cz, web: www.pinstudio.cz

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: **farnost@broumovsko.cz**, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.
www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.
Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.
Uzávěrka: 15. každého měsíce.

Promluva Svatého otce Františka

Jaký smysl má Desatero pro nás? Co nám tato přikázání říkají v naší pohnuté a zmatené době, která jako by se chtěla obejít bez Boha?

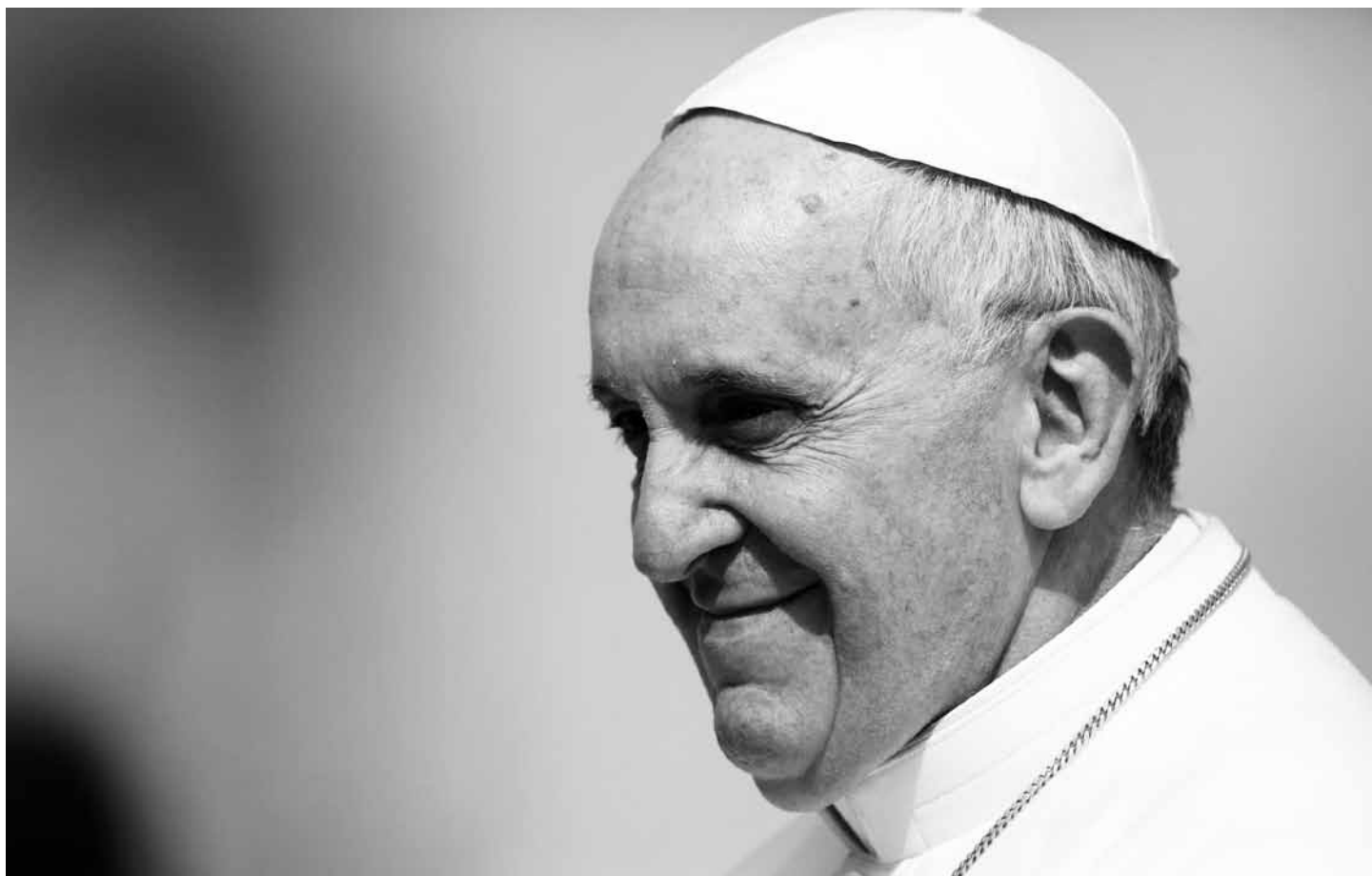
1. Desatero přikázání je darem Božím. Slovo přikázání není v módě. Dnešnímu člověku připomíná něco negativního, vůli někoho, kdo ukládá omezení a klade překážky životu. A dějiny – i ty nedávné – jsou bohužel poznamenané tyranii, ideologiemi a logikami, které nařizovaly a utiskovaly, nehledaly dobro člověka, nýbrž moc, úspěch a zisk. Desatero přikázání však pochází od Boha, který nás stvořil z lásky, od Boha, který uzavřel s lidstvem smlouvu, od Boha, který chce jenom dobro člověka. Dejme Bohu důvěru! Důvěřujme Mu! Desatero přikázání nám ukazuje cestu, kterou je třeba se vydat a představuje jistý druh „etického kodexu“ výstavby společnosti, která je člověku na míru spravedlivá. Kolik jen

je ve světě nerovností! Kolik hladu po chlebu i pravdě! Kolik morální a materiální chudoby vyplývá z odmítání Boha a z dosazování idolů na Jeho místo! Nechme se vést těmito deseti slovy, která osvěcují a orientují toho, kdo hledá pokoj, spravedlnost a důstojnost.

2. Desatero přikázání ukazuje cestu svobody, která se naplňuje v zákonu Ducha vepsaného nikoli do kamenných desek, ale do srdce (srov. 2 Kor 3,3) - tady je Desatero vepsáno! Je zásadní připomínat si, jak Bůh skrze Mojžíše dal izraelskému lidu Desatero. U Rudého moře zakusil tento lid velké vysvobození, dotkl se rukama moci a věrnosti Boha, Boha, který osvobozuje. Nyní tentýž Bůh na hoře Sinaj dává svému lidu i nám návod, jak zůstat svobodní, návod, který je vepsán do srdce člověka jako všeobecný mravní zákon (srov. Ex 20,1-17; Dt 5,1-22). Nesmíme vidět v Desateru meze svobody. Nikoli, tak to není. Musíme je vidět jako ukazatele svobody. Nejsou to meze, nýbrž ukazatelé svobody! Učí nás unikat otroctví, do něhož nás uvrhují modly, které si sami vytváříme – zakusili jsme to v dějinách mnohokrát a zakoušíme to také dnes – učí nás otevírat se širší dimenzi než je ta materiální, žít úctou k lidem, přemáhat chtivost moci, majetnictví, peněz, být poctiví a upřímní ve svých vztazích, opatrovat celé stvoření a sytit naši planetu vznešenými, ušlechtilými a duchovními ideály. Následovat Desatero přikázání znamená být

věrní sami sobě, své nejautentičtější přirozenosti a kráčet k opravdové svobodě, které učí Kristus v blahoslavenstvích (srov. Mt 5,3-12.17; Lk 6,20-23).

3. Desatero přikázání je zákonem lásky. Mojžíš vystoupil na horu, aby přijal od Boha desky Zákona. Ježíš jde opačnou cestou: Syn Boží se snižuje, sestupuje do našeho lidství, aby nám ukázal hluboký smysl těchto deseti slov: Miluj Pána celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou silou a svého bližního jako sám sebe (Lk 10,27). Nejhlubším smyslem Desatera přikázání je přikázání Ježíše, který v sobě nese všechna přikázání, přikázání Lásky. Proto říkám, že Desatero přikázání je přikázáním lásky. Jádrem Desatera je Lásky, která přichází od Boha a dává smysl životu, láska, která nám umožňuje žít nikoli jako otrokům, nýbrž jako pravým dětem, láska, která oživuje všechny vztahy: k Bohu, k nám samým – na což často zapomínáme – a k druhým. Pravou svobodou není následování vlastního egoismu, našich slepých vášní, nýbrž láska a volba toho, co je dobré v každé situaci. Desatero přikázání není chvalozpěvem na odpírání, nýbrž na přitakání; je přisvědčením Bohu, Lásce a poněvadž přitakávám Lásce, odpírám nelásce. Toto odepření je důsledkem přitakání, které přichází od Boha a umožňuje nám milovat.

Mše za Evropu, katedrála Notre Dame Strasbourg, kazání kardinála Dominika Duky OP arcibiskupa pražského

Draží přátelé, vážení přítomní, sestry a bratři v Kristu, dámy a pánové, poslanci a pracovníci evropského parlamentu,

dovolím si začít opakováním: „Když jsme pověřeni službou, nenecháváme se ovládnout malomyslností“. Úvodní verš z listu apoštola Pavla Korinťanům je výmluvným svědectvím o odvaze svatých bratří Cyrila (Konstantina) a Metoděje a mohl by dodat odvalu vám i nám. Myslím, že to je prvně v historii, kdy vzpomínáme těchto slovanských věrozvěstů, rodných bratří z řecké Soluně čili Tessaloniky ve štrasburské katedrále. Apoštolu Pavlovi vděčíme za to, že můžeme vytvářet evropské společenství.

Misie, na kterou byli slovanští věrozvěsti Konstantin a Metoděj vysláni, nejen že nebyla snadná, ale také se neodehrála v zdánlivě příhodné době. Islám již začal okrajovat byzantskou říši z jihu i východu, byly tu slovanské kmény, které dorážely ze severu. Především sv. Konstantin viděl Cařihrad v obležení slovanských válečníků a byl to jeho učitel univerzity u chrámu Dvanácti apoštolů a patriarcha Fótios, který mariánskou ikonou hodegetrií žehnal městu, aby bylo zachráněno před dobytím a zpusťšením.

Jednota křesťanství se povážlivě otrásla, místo aby se hledaly společné zájmy a vzájemná pomoc. A přesto jdou oba bratři na sever do oblastí, které pro ně, jejich kulturu a civilizaci, znamenaly nadlidské nasazení a vytrvalost

v úsilí, aby na hranici za pásem pralesů vyrostla nová civilizace, nový státní útvar, který se stane součástí středomořské křesťanské Evropy, kontinentu, který vyrostl ze symbiózy antického dědictví Athén a Říma a díky odvaze a houževnatosti sv. Pavla vznikl trojúhelník Athény, Řím, Jeruzalém. Největší nepřítel Athén a Jeruzaléma Řím se stane symbolem nové křesťanské civilizace, která se ve 13. století stává naší západní civilizací a je symbolizována katedrálou a univerzitou. Obě tyto instituce spojuje katedra. Je to katedra biskupa učitele víry a katedra profesora, který sofistikovanou úvahou uvažuje v kategoriích sic et non, tak nebo onak. Obě tyto katedry se díky Knize knih, která se stala normou západní civilizace, odvolávají na Mojžišovu katedru v synagoze. Racionalita, právo a víra reflektovaná úsudkem a svobodným rozhodnutím jsou také odkazem a dílem sv. Konstantina filozofa a Metoděje právníka. Tito patroni Evropy přinášejí slovanským národům Písmo, a to jako Bibli i abecedu. Překlad Bible a liturgie ve vlastním srozumitelném jazyce i jako právní kodex, to je dar, za který této misii vděčí národy slovanských jazyků. Víra reflektovaná rozumem a rozum reflektovaný Božím zjevením, to jsou principy, které vložil do své středomořské misie apoštol Pavel. To byly také principy

cyrilometodějské misie, která byla mocná v jejich době a myslím, že může být novou inspirací pro porozumění smyslu lidského života a společnosti. Jedině tak může současná společnost obhájit společný projekt Evropy bez malicherného tápání či tance v bludném kruhu všednosti a marnosti. Myslím, že v současnosti má Evropa více nepřátel sama v sobě než vně. Kultura smrti a egoismu se zrodila uvnitř evropské společnosti, která výše zmíněné principy začala odmítat. Cyrilometodějské výročí není pouze lokální, respektive folklórní, slavnost, ale mementem v situaci, kdy mnozí jsou znechuceni stávající situací anebo se chystají zazpívat Requiem. Cyrilometodějský Velehrad však zpívá Te Deum, neboť tak zpívá velehradská píseň: „Velehrad ožívá vždy znova“. To jsem zažil v letech 1968, 1985 i 1990 s papežem Janem Pavlem II. Tak se naplnilo Pavlovo: „Je-li s námi Bůh, kdo proti nám?“. Velehrad se netýkal pouze věřících katolíků. Svoboda je nedělitelná, to je odkaz zmíněných velehradských let. Kdo sahá na náboženskou svobodu, postupně bude demontovat jakoukoli formu svobody. Bezuzdnost není svobodou, ale pouhým vrtochem otroků. „Freedom is not free“. I to je zkušenost Velehradu, ale nejenom Velehradu. Amen.

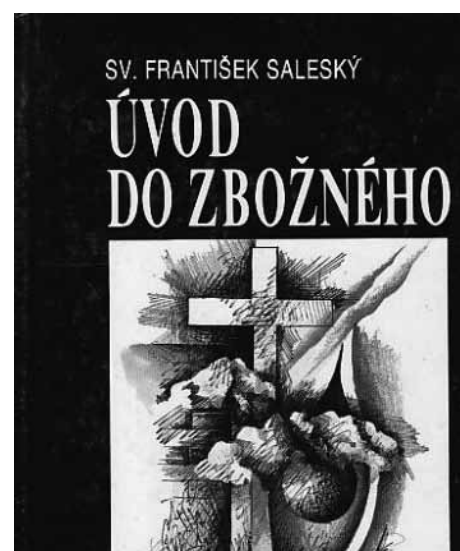
Filotea: O pokoře II.

Uvažujme, co učinil Bůh pro nás, a co jsme my učinili proti němu. Tak jako do podrobností probíráme své hříchy, proberme také do podrobností jeho milosti. Neobávejme se, že poznáním toho, co do nás dobrého vložil, zpychneme. Buď o pokoře vůbec nemluvíme, nebo o ní mluvíme s takovým vnitřním přesvědčením, jež odpovídá tomu, co říkáme navenek.

Sklápějme zrak jen tehdy, jestliže taky pokořujeme srdce. Nepředstírejme, že chceme být poslední, pokud to nechceme upřímně i ze srdce. Zdvouřilost si žádá, abychom někdy nabídli přednost takovým lidem, kteří ji jistě nepřijmou.

Skutečně pokorný člověk by byl raději, aby o něm někdo jiný říkal, že je ubožák a nula, než aby to o sobě říkal sám. Domnívat se, že něco víme, když to nevíme, je vyložená hloupost. Chtít dělat učeného v něčem, o čem dobře víme, že to neznáme, to je nesnesitelná ješitnost.

Sv. František Saleský
(kráceno)

DEUS CARITAS EST XX.

(Encyklika Benedikta XVI. o lásce)

37. Nadešel okamžik, abychom opětně potvrdili, jak důležitá je modlitba v konfrontaci s aktivismem a hrozícím sekularismem mnoha křesťanů, kteří se zabývají charitativní prací. Je evidentní, že křesťan, který se modlí, neusiluje o změnu Božích záměrů nebo o opravování toho, co Bůh předvídal. Snaží se spíše o setkání s Otcem Ježíše Krista a prosí o to, aby právě Bůh byl přítomen prostřednictvím posily Ducha Svatého v něm a v jeho díle. Důvěrný vztah s osobním Bohem a odevzdanost do jeho vůle jednak představují hráz proti degradaci člověka, jednak ho zachraňují ze zajetí fanatických a teroristických doktrín. Autenticky náboženský postoj vylučuje, aby se člověk povyšoval na soudce nad Bohem a aby Ho obviňoval z toho, že připouští bídu, aniž by přitom měl soucit se svými tvory. Avšak ten, kdo si nárokuje zápolení s Bohem na základě lidských zájmů, s kým může počítat, když se lidské působení ukazuje jako neúčinné?

38. Jistě, Job si může před Bohem stěžovat kvůli nepochopitelnému a na první pohled neospravedlitelnému utrpení, které je přítomno ve světě. Ve své bolesti Job říká: „Kéž bych věděl, kde ho najdu. Vydal bych se k jeho sídlu ... Chtěl bych vědět, jakými slovy by odpověděl, porozumět tomu, co mi řekne. Ukáže svou velkou moc, až povede spor se mnou? ... Proto se ho hrozím, chci mu porozumět, ale mám z něho strach. Bůh naplnil úzkostí mé srdce, Všemocný mě naplnil hrůzou“ (Job 23, 3.5-6.15-16). Často nám není dáno znát důvod, proč Bůh zadržuje své rámě a nezasahuje. On nám však rozhodně nebrání v tom, abychom mocně volali jako Ježíš na kříži: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ (Mt 27, 46). Měli bychom setrvat s touto otázkou před jeho tváří v modlitebním dialogu: „Pane svatý a věrný,

jak dlouho ještě budeš váhat?“ (srov. Zj 6, 10). Je to svatý Augustin, kdo dává na danou otázku odpověď víry: „Si comprehendis, non est Deus“ – „Kdybys to chápal, pak by to nebyl Bůh“. Náš protest nechce Boha vyzývat, ani budít dojem, jako kdyby byl omylný, slabý nebo netečný. Pro věřícího je nemyslitelné, že On by byl bezmocný, nebo že by právě „spal“ (srov. 1 Král 18, 27). Spíše platí, že dokonce i naše volání, podobně jako v Ježíšových ústech na kříži, vyjadřuje nejzazší a nejhlubší způsob stvrzení naší víry v jeho svrchovanou moc. Křesťané totiž navzdory všem nedorozuměním a zmatkům okolního světa vytrvávají ve víře v „Boží dobrotu“ a v „Jeho lásku k lidem“ (srov. Tit 3, 4). Ačkoli jsou stejně jako všichni ostatní ponořeni do dramatické komplexnosti historických událostí, setrvávají v pevné jistotě, že Bůh je Otec a že nás miluje, i když pro nás jeho mlčení zůstává nepochopitelné.

39. Víra, naděje a láska jdou ruku v ruce. Naděje se prakticky projevuje jednak ve ctnosti trpělivosti, která nemízí ani v dobrou, ani tehdy, když stojíme před zjevným neúspěchem, jednak ve ctnosti pokory, která přijímá Boží tajemství a má k Němu důvěru i v temných chvílích. Víra nám ukazuje Boha, jenž dal svého Syna za nás, a tak v nás probouzí vítěznou jistotu, že opravdu platí: Bůh je láska! Tímto způsobem víra proměňuje naši netrpělivost a naše pochybnosti v bezpečnou naději, že Bůh drží svět ve svých rukou a že navzdory všem temnotám Bůh vítězí, jak to prostřednictvím působivých obrazů skvostně vyjadřuje konec knihy Zjevení. Víra, která si uvědomuje Boží lásku projevenou na kříži v Ježíšově probodeném srdci, probouzí v příhodném čase lásku. Láska je světlem, v zásadě jediným světlem, které stále znovu prozařuje temný svět a dává nám odvahu žít a jednat. Láska je možná a my jsme schopni uplatňovat ji, protože jsme stvořeni k Božímu obrazu. Touto encyklikou jsem chtěl vybědnout právě k tomu, aby lidé žili láskou a nechávali do světa vstupovat Boží světlo.

Kompendium katechismu

Církev je jedna, svatá, obecná a apoštolská

169. Jaký je vztah katolické církve k hebrejskému lidu? Katolická církev rozeznává svůj vztah k hebrejskému lidu ve faktu, že Bůh vyvolil tento lid přede všemi, aby přijal jeho Slovo. Hebrejskému lidu patří „přijetí za syny, Bůh s nimi

bydlel, uzavřel s nimi smlouvu, dal jim zákonodárství, bohoslužbu i zaslíbení. Jejich předkové jsou praotci a od nich podle lidské přirozenosti pochází i Kristus“ (Řím 9,5). Na rozdíl od jiných, nekřesťanských náboženství hebrejská víra je již odpovědí na zjevení Boha ve Staré Úmluvě.

170. Jaké je spojení katolické církve s nekřesťanskými náboženstvími?

Pouto přátelství je dáno společným původem a cílem lidského pokolení. Katolická církev uznává, že to, co je dobré a pravdivé v jiných náboženstvích, pochází od Boha, je paprskem jeho pravdy a může to připravovat k přijetí evangelia a pobádat k jednotě lidstva v Kristově církvi.

171. Co znamená tvrzení: „Mimo církev není spásy“?

To znamená, že každá spása pochází od Krista-Hlavy skrze církev, která je jeho tělem. Proto nemohou být spaseni ti, kteří, znajíce církev jako založenou Kristem a nutnou ke spáse, do ní nevstoupí a nevytrvají v ní. Zároveň díky Kristu a jeho církvi mohou dosáhnout věčné spásy ti, kteří bez své viny neznají Kristovo evangelium a jeho církev, ale upřímně hledají Boha a plní pod vlivem milostí jeho vůlí, poznávanou skrze příkazy svědomí.

172. Proč musí církev hlásat evangelium celému světu?

Protože Kristus přikázal: „Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého“ (Mt 28,19). Tento misionářský příkaz Pána má svůj pramen ve věčné lásce Boha, který poslal svého Syna a svého Ducha, protože „chce, aby se všichni lidé zachránili a došli poznání pravdy“ (1 Tim 2,4).

173. Jakým způsobem je církev misionářská?

Církev vedená Duchem svatým pokračuje během dějin v poslání samého Krista. Křesťané tedy mají

všem svobodně hlásat Radostnou zvěst, kterou přinesl Kristus, tím, že ho následují na jeho cestě ochotni také obětovat se až k mučednictví.

174. Proč je církev apoštolská?

Církev je apoštolská svým původem, tím, že je zbudována na „základě apoštolů“ (Ef 2,20); svým učením, které je totožné s učením apoštolů; svou strukturou, protože byla zbudována, posvěcena a řízena apoštoly až do návratu Krista, a to díky jejich nástupcům biskupům ve společenství s Petrovým nástupcem.

175. V čem spočívá poslání apoštolů?

Slovo apoštol znamená poslaný. Ježíš, poslaný Otcem, povolal k sobě dvanáct ze svých učedníků, ustanovil je za apoštoly a učinil z nich vybrané svědky svého vzkříšení a základy své církve. Dal jim příkaz, aby pokračovali v jeho poslání slovy: „Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás“ (Jan 20,21) a slíbil jim, že s nimi bude až do konce světa.

176. Co to je apoštolská posloupnost?

Apoštolská posloupnost je předávání poslání a moci apoštolů jejich nástupcům, biskupům, prostřednictvím svátosti (biskupského) svěcení. Díky tomuto předávání církve zůstává ve společenství víry a života se svým původem, zatímco během století organizuje pro šíření Kristova království na zemi celý svůj apoštolát.

Sv. Cyril a Metoděj

Rodní bratři Cyril a Metoděj se narodili v Soluni (Thessalonice) Marii a Lvu urozeného původu, který byl vysokým vojenským úředníkem provincie. Cyrilovo jméno bylo Konstantin a Metodějovo Michal. Svá původní jména změnili až při vstupu do řádu. Konstantin byl v rodině nejmladší, narodil se roku 827 jako sedmé dítě.

Brzy se projevilo jeho mimořádné nadání ke studiu a tak na otcovo přání šel studovat do Cařihradu (Konstantinopoli). Snadno se učil jazykům a tak se dobře naučil řecky, latinsky, hebrejsky, slovansky, staroturecky a snad i arabsky a gótsky. Z literatury si oblíbil spisy sv. Řehoře Nazíánského. Po otcově smrti projevil zájem o podporu jeho vzdělání císařský správce Theoktistos, jenž byl ministrem císařovny Theodory. Konstantin, kromě jiných znalostí, si osvojil teologii a rétorickou pohotovost. Stal se později i profesorem křesťanské filosofie a pro dosaženou moudrost se mu dostalo titulu Filozof.

Měl před sebou možnost skvělé kariéry, ale zvolil si duchovní stav. Jako jáhen dělal bibliotékaře a tajemníka patriarchy Ignáce. Na kněze byl vysvěcen asi v roce 847.

V roce 842, v době smrti byzantského císaře Theofíla, byly jeho synu a nástupci Michalovi III. teprve dva roky. Regentské vlády se proto ujala ovdovělá Theodora a Theoktistos jako vykonavatel státní politiky.

Starší Konstantinův bratr Michal si měl podle otcova přání zvolit vojenskou dráhu, ale nebyla pro něj pravou cestou. Nejprve prý byl ve státní správě službě pro Slovyany sídlící v byzantské říši a pak dal přednost řeholnímu životu. Asi kolem roku 840 se stal mnichem na úpatí Olympu v řeckém klášteře sv. Basila zv. Polychron v Bithynii a přijal jméno Metoděj.

Konstantin se ve 24 letech účastnil poselství do Arábie, přičemž u Saracénů obhajoval učení křesťanské víry, zejména o Nejsvětější Trojici. Pravděpodobně byl v Bagdádu. Dále se uvádí, že odešel do ústraní kláštera za bratrem Meto-

dějem. S ním byl v roce 860 povolán na misijní výpravu k Chazarům na Krym. Z knih věděl, že poblíž Chersonu má být pohřbeno tělo papeže Klementa I., který byl s kotvou na krku utopen v moři, věřícími nalezen a pohřben, ale v bouřlivých dobách se jeho hrob stal neznámým. Bratři ho našli v troskách staré svatyně na jednom ostrůvku a ostatky vyzvedli a vzali s sebou.

Zatím moravský kníže Rostislav odolával nájezdům z německé strany, které byly odůvodňovány úsilím o šíření křesťanství. On byl však rozhodnut získat misionáře odjinud než z německé říše. Chtěl, aby mluvili k lidu srozumitelným jazykem. Kolem roku 861 se proto obracel na papeže do Říma a v roce 862 k císaři Michalovi III. Ten úkolem pověřil Konstantina a Metoděje. Bratři se připravovali velmi zodpovědně -

- Metoděj snad víc po duchovní stránce a Konstantin pro praktickou evangelizaci. Sestavil pro Slovyany abecedu o 38 písmenech odvozených z písmen řeckých a nazývanou hlaholské písmo. Do staroslovanské řeči hned přeložil nejdůležitější části Písma svatého a bohoslužebné knihy. O sestavení písma Hadrián II. později napsal, že jej Cyril vynalezl z Boží milosti a na přímělu sv. Klementa... Skutečně bylo mimořádně obdivuhodné, v jak krátké době se podařilo vykonat tak náročné přípravné práce pro úspěch misie. Je zde také vidět součinnost práce s modlitbou a požehnáním, za které Bohu vděčíme.

Na cařihradské synodě si Konstantin současně vyžádal povolení, aby slovanskou řeč mohl povýšit na liturgickou. Slovanská řeč se tak ocitla mezi jazyky, jež byly považovány za posvátné, a to hebrejštinou, řečtinou a latinou.

Už v roce 863 přišli Konstantin s Metodějem a se

svou družinou na Velkou Moravu. Vedle pokladu víry a kulturních hodnot přinesli pro náš národ i ostatky sv. Klementa I., připomínající sounáležitost a význam společenství s církví vítěznou.

Rostislav je přivítal s velkou radostí a oni s velkou horlivostí seznamovali naše předky se základy víry a s radostnou zvěstí o velké Boží lásce k nám, hříšným lidem. Kde bylo hlavní sídlo moravských knížat, s jistotou nevíme.

Za nejpravděpodobnější sídlo je pokládáno Staré Město v povodí Moravy, u Uherského Hradiště nebo Hradiště u Mikulčic.

Na Moravě bylo rozšířeno množství pověr, byly konány pohanské oběti, chyběla posvátnost manželství a bujela nevěra. Solunští věrozvěsti s laskavostí oslovovali lid a ukazovali mu rozumnou cestu k Bohu a k vzájemné úctě.

Velmi důležité bylo vychovat i domácí kněze, které však zatím nebylo možné vysvětit. Bratři po třech letech intenzivní činnosti museli také řešit další církevněprávní otázky a proto se rozhodli jít za papežem do Říma. Na cestu se vydali začátkem roku 867 nebo před ním na podzim a to i s ostatky. Milou zastávku učinili v Panonii na dvoře Pribinova syna knížete Kocela, který byl nadšen jejich programem evangelizace a poprosil, aby nejlepší z 50-ti mladíků vzali sebou do Říma.

S procesím jim naproti vyšel papež Hadrián II. Ostatky sv. Klementa pak byly uloženy v jemu zasvěcené basilice. Naši věrozvěsti vyřídili tři hlavní záležitosti, a to potvrzení staroslovanské řeči v liturgii římského obřadu, vysvěcení učedníků na jáhny a kněze a zřízení samostatné hierarchie pro Velkou Moravu, která by byla závislá přímo na papeži.

Zřejmě o Vánocích 867 bylo papežem (dnešní) bazilice Santa Maria Maggiore u Jeslíček položeno staroslovanské evangelium a v této řeči sloužena Konstantinem mše svatá. Došlo k novým vysvěcením duchovních pro Velkou Moravu a papež se rozhodl pro obnovení arcibiskupství s rozšířením na území Panonie a Moravy.

Konstantin v té době vážně onemocněl a cítil, že je u konce sil a není schopen návratu. Vstoupil proto do řeckého kláštera, složil řeholní sliby a přijal jméno Cyril. Žil tam do své smrti 14.2. 869 a byl pak pohřben v bazilice sv. Klementa.

Metoděj v roce 868 přijal kněžské a nakonec i biskupské svěcení s povýšením na arcibiskupa a papežského legáta pro slovanské národy. Na zpáteční cestu dostal od papeže jak dekret o duchovních funkcích tak i listy pro knížata Rostislava, Svatopluka a Kocela.

Po cestě byl však zajat na pokyn německých biskupů a odvezen do Bavorska i s doprovodem. Souzen byl jako vetřelec, působící na území, na němž si dělali výhradní právo němečtí biskupové. Metoděj se ale hájil, že kdyby šlo skutečně o takové právo, hned by se podřídil, ale rozhodování patří Apoštolskému římskému stolci, s jehož souhlasem přichází. Přesto byl odsouzen a vězněn v klášteře Ellvangen ve Švábsku po celé tři roky. Teprve potom byl na zárok papeže Jana VIII. propuštěn a v roce 873 se vrátil na Velkou Moravu.

Zatím se novým vládcem místo Rostislava stal Svatopluk. O něm se uvádí, že dal svého strýce Rostislava oslepit. Ač Metoděje uvítal, nechtěl podle jeho rad žít a dopouštěl se mravních poklesků, kvůli nimž ho Metoděj napomínal. Bylo to v době Metodějova velmi úspěšného misijního působení v mateřském jazyku Slovanů. Svatopluk v odvetu za napomínání dovolil návrat německým duchovním a Vichinga si udělal svého poradce.

Za to, že se Metoděj nepodřizoval zákazu slovanské bohoslužby, předaného mu biskupem Pavlem, byl zřejmě z Vichingova popudu v roce 879 obžalován v Římě ze zakrývání řeckého bludu nesrozumitelným jazykem, jeho učení že je nesprávné, a bohoslužby že koná v slovanském jazyce. Metoděj se dostavil znovu do Říma, prokázal tam svou pravověrnost v otázce „vycházení z Ducha sv.“, byl i řeckou formulí „z Otce skrze Syna“ a uvedl důvody slovanské celebrace. Jan VIII. pak rozhodl zřídit moravskou církevní provincii se slovanskou bohoslužbou a znovu potvrdil Metoděje jako platného arcibiskupa. Na Svatoplukovu žádost vysvětlil však také Metodějova odporce Vichinga na biskupa v Nitře.

Metoděj po návratu na Velkou Moravu dál horlivě šířil křesťanství i u Čechů a Poláků, měl však dost těžkostí. V posledních letech života také pokračoval v překladu Bible a bohoslužebných knih. Zemřel na Moravě 6.4. 885 a byla za něj hned ve třech řečech (latinsky, řecky a slovansky) sloužena mše svatá. Pochován byl v hlavním moravském chrámu na levé straně ve zdi za oltářem Bohorodičky Marie a lid při pohřbu volal: „Všem byl vůdcem ke spáse!“

Dosud se neví, kde tento mariánský chrám stál. V roce 1970 vyšel v slovenském archeologickém časopise článek o objevu kostry ve zdivu velkomoravského kostela v Uherském Hradišti - Sadech. Pohřbený musel být významnější jedinec, ale více se zatím tvrdit nedá.

Žáci věrozvěstů po vyhnání z Moravy odešli působit do Bulharska a Chorvatska. Užívání slovanského jazyka v bohoslužbě zakázal papež Štěpán VI. za jedenáct let po Metodějově smrti.

Cyril a Metoděj se stali našimi duchovními otci, kterým vdčíme za křesťanskou víru i kulturu, jejíž přijetí nás zařadilo mezi civilizované národy. S liturgií v národním jazyce předešli dobu o jedenáct století. Po nich až II. vatikánský koncil v letech 1962-65 dal za pravdu, že při liturgii se sluší chválit Boha všemi místními jazyky.

Na Moravě byli oba věrozvěsti již ve 14. století uctíváni jako patroni. Centrem úcty se stal cisterciácký kostel na Velehradě, vysvěcený r. 1228. K oficiálnímu svatořečení došlo v r. 1880. Jejich památka byla původně 20.3., v roce 1863 byla pro české země a Slovensko změněna Piem IX. na slavnost 5.7., zatímco v martyrologiu je pro celou ostatní církev datum památky 14.2.

V roce 1863 byli Cyril a Metoděj prohlášeni za patrony všech slovanských národů a papež Jan Pavel II. je 31.12. 1980 prohlásil za spolupatrony Evropy s odůvodněním, že vedle zásluh o kulturu bojovali za jednotu církve východní se západní a ukázali správnou cestu ke sjednocení Evropy.

www.catholica.cz/Jan Chlumský
(kráceno)

Mapa Evropy v devátém století

ROK 2013 VE FARNÍCH AKCÍCH

5. ledna	Tříkrálová sbírka
6. ledna	Tříkrálový průvod
2. února	Farní ples
12. – 14. dubna	Přibyslav: diecézní setkání ministrantů
4. května	Pouť do Vambeřic
11. května	Farní den
12. května	Májová pobožnost u kaple pod Hvězdou
19. května	1. svaté přijímání
19. května	Májová pobožnost na Hvězdě
24. května	Noc kostelů
26. května	Májová pobožnost v Malých Svatoňovicích (cyklo)
31. 5. – 9. června	Dominikánská mise
28. 6. – 4. 7.	Summer job
21. – 26. 7.	Dětský tábor na Janovičkách
3. srpna	Křínická pouť
21. září	Farní výlet
13. – 20. října	Pouť do Itálie (přeloženo z dubna 2013)
9. listopadu	Svatomartinské odpoledne (Martínkovice)
10. listopadu	Pietní akt (Martínkovice)

Tipy

na křesťanské
webové stránky:

www.signal.cz
www.radiovaticana.cz
www.proglas.cz
www.cenap.cz
www.tvnoe.cz

Bílý a černý

Během mých žákovských, či později studentských let, mívaly konce školních roků vždy jednu jistotu. Nebylo to však vysvědčení. Jeho konečný výsledek býval vpravdě většinou do poslední chvíle otevřený. S čím jsme však jako účastníci děkovné mše sv. ke konci dlouhého období desíti měsíců mohli počítat, bylo kázání našeho pana faráře.

Vždy nám kladl na srdce, že nejdelší slovenská řeka Váh má dva prameny – Bílý a Černý. Víc než symbolicky nás tak odkazoval na úskalí nejenom pro studenty nejlínějšího ročního období. V pravdě, mé vzpomínky na léta dětství a dospívání obsahují i připomenutí utonulých. Zbytečně. Riskovali, nedostatečně vyhodnotili své schopnosti, či aktuální situaci.

Po každém náročném období má však člověk rozhodně právo na odpočinek a uvolnění. A už nyní, ve věku, který u většiny z vás není vázán velkou odpovědností, či povinnostmi, je rozumné učit se kvalitně si užívat i kýženého volna. S přibývajícím věkem by ho mělo být logicky spravedlivě méně a právě o to by mělo být kvalitnější. Pokud někdo hledá výzvy pro svůj život, myslím, že v dnešní již téměř zkonsumované společnosti může zazářit jak betlémská hvězda. Být alternativou svým jiným životním stylem patří k mládí již od dob, co člověk pochopil význam pojmu rodina. A i my katolíci to máme už od 1. století koneckonců v naší náboženské databázi. Vzít do rukou knížku, najít si brigádu, jezdit s kamarády na kole, vystoupat na horu, pomoci prarodičům. A vlastně i rodičům, sourozencům nebo někdy i opruzujícím sousedům.

Proto přeji Vám i sobě, abychom tyto prázdniny Léta Páně 2013 prožili s rozumem. V únoru odstoupivší papež Benedikt XVI. rozumové mohutnosti člověka často připomínal. Člověk se totiž skutečně liší od psů, koček nebo fialek. Nejenom každý letní den by měl začínat a končit znamením kříže, což je tedy zároveň bezpochyby i tím nejlepším a nejjednodušším projevem důvěry a díky vůči Stvořiteli. Zároveň důkazem, že užíváme darů víry a rozumu. A také je i nejkratší katolickou modlitbou... :-)

P. Martin Lanži,
Broumov

Canticum Broumov Vás srdečně zve na

Koncert duchovní hudby

v rámci 12. mezinárodního
festivalu Ignaze Reimanna

Účinkuje sbor Cantus z Vambeřic (Polsko)
pod vedením Stanisława Paluszka

Koncert je součástí projektu „Hudba nezná hranic“, reg. č. CZ.3.22/3.3.02/12.03508
Projekt je spolufinancován z prostředků ERDF prostřednictvím Euroregionu Glacensis

PROGRAM pro veřejnost

Vážení občané,
po každé pořádné práci přichází zábava. Stejně tomu bude i na SummerJobu. Rádi bychom Vás proto pozvali na společné kulturní, sportovní či zábavní programy pořádané v rámci naší dobrovolnické brigády SummerJob. Jsme velmi rádi, že můžeme trávit svůj volný čas ve Vašem kraji, a rádi bychom se s Vámi setkali nejen při práci, ale také během večerních programů, které jsou určeny i Vám.

- 29.06.** Sobota 20:00 | projekce filmu **Božské děti**
[Křinice - kulturní dům]
iránský film z roku 1997 nominovaný na Oscara
- 30.06.** Neděle 15:00 - 17:00 | fotbalový a volejbalový **turnaj**
[Božanov - hřiště]
- 30.06.** Neděle 19:00 | koncert kapely **Traband**
[Otovice u kulturního domu]
- 02.07.** Úterý 20:00 | **Kostely v kraji, nebo na okraji?**
[Božanov - kostel]
přednáška a beseda s kunsthistorikem, jezuitou a charismatickým řečníkem **Miroslavem Heroldem**
- 03.07.** Středa 20:00 | **SummerJob-Fest**
[Martínkovice - kulturní dům]
zábavní večer, v průběhu vystoupí kapela **Seiftiú**
- 04.07.** Čtvrtek 14:00 | **závěrečná mše s poděkováním**
[Šonov - kostel]

Vstupné je vždy dobrovolné a změna je vyhrazena.
Aktuální program najdete na internetových stránkách <http://summerjob.naplno.net/program>

Těšíme se na Vaši účast a zároveň stále nabízíme pomoc.
S nabídkou práce nebo aspoň tipy na práci kontaktujte Tomáše Nováka (tnovak@seznam.cz, tel.: 724 814 965).

Na setkání se těší brigádníci SummerJobu!

Broumovská misie

Dominikánská rodina letos pořádá dvoje týdenní misie: jedny budou v srpnu v Jablonném, a ty druhé proběhly na začátku června v Broumově. Celkem se nás na nich vystřídalo 21, z toho naráz nás tu bylo nejvíc 16 a jen čtyři jsme vydrželi od začátku do konce. V takovém komorním počtu jsme sice nestíhali chodit po bytech, ale v ulicích jsme byli vidět dost, a minimálně o našem doprovodném programu se dozvěděli snad všichni obyvatelé Broumova a okolí (kolik z nich jsme přímo oslovili si netroufnu odhadovat, ale málo to nebylo). Místní nás většinou přijímali dobře a zažili jsme spoustu setkání, která byla svědectvím nejen pro místní, ale i pro nás. Ovoce se obvykle dostaví až nějakou dobu po misích, takže si na něj musíme počkat, ale vypadá to nadějně.

Pro mě to byla hodně silná zkušenost – setkání, zážitků a poučení bylo požehnaně, a vypsát všechno podstatné by bylo na kratší knihu. Omezím se na několik postřehů:

Contemplata aliis tradere

V úterý ráno nám Me2d (pod tímto kódem vyslovovaným „medvěd“ se skrývá hlavní organizátor téhle akce, civilním jménem Martin) udělil malou duchovní obnovu. Při ní vysvětlil pozadí hesla, které je pro dominikánskou spiritualitu příznačné: *contemplata aliis tradere* (výsledky vlastní kontemplace předávat druhým). Kontemplace, hluboké setkání s Bohem v eucharistické adoraci, rozjímání Božího Slova nebo jiné křesťanské meditaci, je tím nejlepším, co můžeme v tomto životě zažít. Přesto je občas správné se kontemplace vzdát, abychom mohli sloužit druhým – nejlépe hlásáním Krista, kterého jsme na rozdíl od mnohých jiných už takto hluboce poznali.

To vzdání se kontemplace jsem pociťoval těžce. Při čtrnáctihodinové pracovní době se sice stíhala mše svatá a většinou i breviář, ale na stánek setkání (oázácké označení pro rozjímání nad Písmem) už většinou nezbyly čas a energie, a i růžence a podobných modliteb bylo málo, než by bylo třeba. Tolik setkání, tolik potřeb, tolik důvodů se modlit – a u mnohých úmyslů nebyl čas na víc než na střelnou modlitbu. Byla to lekce rychlých a intenzivních modliteb – na dlouhé nejen nebyl čas, ale když jsem párkrát zalezl do kostela na adoraci, nebylo pro mě snadné se soustředit, jak mě něco táhlo ven, abych k tomu úžasnému Kristu zval ty, kteří ho ještě pořádně neznají, kteří v něj neuvěřili nebo pro které je spíš ztělesněným kulturní tradice než živým Bohem, Pánem a

Spasitelem. Zkrátka i při tak duchovní akci jako jsou misie jsem pociťoval modlitební absták, ale věřím, že se Duch svatý přimlouval a proměnil tuto obět v požehnaní.

Okultní minulost – rána, která se mění v dar

Nejsilnějším momentem prvních dní bylo setkání s jistou psychotroničkou, která tvrdila, že komunikuje s Bohem, že Ježíš je jen jednou z pozitivních energií a že spolu s dalšími zachránila Zemi před zničením obrovskými meteority, které po naší planetě kdosi úmyslně hodil. To, že jsem sám kdysi věřil podobným věcem, mi pomohlo jí naslouchat, nenechat se vytočit bohorovným vyvracením obsahu naší víry, a hlavně se modlit. Ona mě nepustila ke slovu natolik, abych mohl své svědectví dopovědět, ale když jsem se o tom zmínil místnímu faráři, sám navrhl, abych svoje svědectví někdy přednesl veřejně, před víc lidmi. Tento záměr byl schválen vedením, a nakonec se „oslím můstkem“ vmáčkli do besedy o řeholním životě jako svědectví zájemce o život v řádu.

I když se nezdálo, že by zrovna moje svědectví někým otrásl, už jenom jeho odvyprávění před cca dvaceti lidmi nebo modlitba za odpuštění rouhání podobného tomu, jakého jsem se sám kdysi dopouštěl svědčí minimálně o tom, že proces vysvobozování od démonů spojených s reiki a dalšími okultními praktikami zdárně pokračuje. Vella psal o tom, že naše největší charismata souvisí s našimi největšími hříchy – sen o tom, jak moje svědectví o okultismu, svázanosti demony a vysvobození skrze Ježíše Krista pomáhá druhým k obrácení už možná není tak daleko od naplnění.

...že jsi to skryl před moudrými a rozumnými a zjevil to těm nejmenším!

A konečně asi nejsilnějším momentem bylo se-

tkání se skupinou romských křesťanů z Benešova, jedné vesnice na Broumovsku. Zejména manželé Jiří a Ivana se v Bibli vyznají výborně, a to prý po pouhém půl roce jejího intenzivního studia. Slovo Boží chápou způsobem, který by člověk čekal spíš od absolventa semestru nebo dvou biblistiky než od někoho, kdo vychodil jenom základku. Navíc z jejich slov a chování bylo patrné, že podle Božího Slova i žijí. Duch svatý je sice (zatím) do žádné církve neposlal, ale taky se netvářili, že by chtěli nějakou vlastní církev zakládat. Jako upřímní hledači pravdy se nebojí přiznat, že mnohému nerozumějí, a v jejich chování jsou vidět i jiné známky pokory, ne té hrbaté, ale „pokory bez područí“, o které zpívá Kryl. I když by se v jejich víře našlo pár prvků, které jsou z katolického hlediska podezřelé (třeba přesvědčení o blízkosti Kristova druhého příchodu a konce světa), rozhodně se o ně nebojím – Duch svatý si je vede tak, jak je třeba, a doveče tam, kde je Bůh chce mít.

Spolu s jedním setkáním s broumovskými baptisty mi rozhovor s Benešovskými připomněl, že v ekumenických vztazích je třeba začínat od toho pozitivního, od toho, kde v každé církvi a v každém církevním společenství působí Duch svatý. Ale Jiří a Ivana mě přiměli k ještě hlubšímu zamyšlení. Ztělesňují totiž Kristovo zvolání: „Velebím tě, Otče, Pane nebe i země, že jsi to skryl před moudrými a rozumnými a zjevil to těm nejmenším!“ (Lk 10,21b). Já mám devizu vzdělání, leccos jsem pochopil, ale nepovažuji se kvůli tomu za moudrého a rozumného? Nezapomínám pro samé přemítání nad pravdou na její uvádění do života? Moc dobře vím, jak u mě kolikrát drhne naplňování zásady FOS-ZOE, světlo-život, přizpůsobení života světlu poznání pravdy. Nejen v tomhle mě svědectví těchto prostých lidí přimělo zpytovat svědomí a s novým zápallem se snažit o obrácení.

P. Pavel Mayer, OP

MĚSTO BROUMOV

Kulturní program červenec 2013

5. 7. 19:00

ELVIS PRESLEY

Náš TIP!

REVIVAL BAND
Open Air koncert

Nejlepší revival Elvise Presleyho pod širým nebem v klášterní zahradě a jeho nesmrtelné písně. www.elvispresley.cz
Zahrada* broumovského kláštera.
Pořádá: Agentura pro rozvoj Broumova.
Vstupné: 210,- Kč / 180,- Kč předprodej

13.7., 27.7.

GESTUJTE S NÁMI V ČASE ANEB 800 LET BENEDIKTINŮ NA BROUMOVSKU

Během této unikátní prohlídky se návštěvníci seznámí s největšími milníky historie broumovského kláštera a benediktinů. Všichni se můžou těšit, že potkají známé historické postavy a poznají zajímavou historii celého Broumova. Navštivte výjimečné prohlídky k výročí 800 let příchodu benediktinů na Broumovsko.

Rezervace na: prohlidy@broumovsko.cz,
+420 733 739 726
Broumovský klášter. Pořádá: Klášter Broumov
servisní s. r. o.

21. 7. 15:00

Loutková Zahrada

JAK SE ČERTI ŽENILI

Klub loutkářů Úpice

Marionetová pohádka pro malé diváky v klášterní zahradě, kterou vám zahraje úpický soubor s dlouholetou tradicí.

Zahrada* broumovského kláštera.
Pořádá: Agentura pro rozvoj Broumova.
Vstupné: 40,- Kč

Náš TIP!

MALÉ LETNÍ DIVADLENÍ

23. 7. 2013 15:00 hod.

BRATŘI V TRICKU

Dva malíři - a nečekejte pouze chaplinovské vtípky s žebříkem přes rameno. Bratři v tricku v představení Malíři nechávají všechna komediální klíše za sebou a pozvedávají je do nové akrobatické formy. Tato show vykouzlí úsměv na tvářích dětí i dospělých.

KOUZELNÁ PERLA

Loutková pohádka v podání divadla Brum Broumov
Vstupné: 50,- Kč

23. 7. 2013 20:00 hod.

NEVYLÉČITELNÍ

Divadlo BEZ HRANIC, Praha

Tato hra je o mezilidských vztazích a také o tom v čem nám psychologie a psychokecy překážejí a v čem nám pomáhají. Hrají: Markéta Burešová, Jan Jakubec, Uršula Kluková, Tomáš Karger (Tomáš Valík), Jan Bartoška, Šimon Pečenka.
Vstupné: 140,- Kč

24. 7. 2013 16:00 hod.

O STATEČNÉM ŠIMONOVÍ

Divadelní spolek The HADR, Praha

Šimon není leckjaký zahradník. Dokáže vypěstovat zlatá jablínka, která mu ovšem vzápětí ukradne zlý obr. Aby je získal zpět, musí nástrahy a nakonec musí vymyslet, jak přemoci silného a mocného obra.
Vstupné: 40,- Kč

24. 7. 2013 19:00 hod.

ROBIN HOOD

Divadelní spolek The HADR, Praha

Dobrodružný příběh plný zášti, intrik, zrady, ale i radosti, štěstí a lásky. Kdo zvítězí a komu krásná Mariana své srdce dá? Vám na konci příběhu řekne Robin Hood.
Vstupné: 90,- Kč

25. 7. 2013 19:00 hod.

BENÁTKY POD SNĚHEM

Divadlo Kompanyje, Praha

Vtipný příběh založený na jemném vtípu a absurdních situacích. Hrají: Markéta Plánková, Jiří Ployhar, Kristýna Janáčková/ Tereza Kostková, Petr Halberstadt / Radim Fiala
Vstupné: 160,- Kč

26. 7. 2013 19:00 hod.

KUCHAŘKA A GENERÁL ANEB DRUHÁ MÍZA

Divadelní soubor Červený Kostelec
Komedie o ženě, která věděla, co chce a o muži, kterému ujel vlak. Hrají: Naďa Eflerová, Vlastimil Klepáček, Míla Hilmanová / Vlasta Seidelová

Vstupné: 60,- Kč

Náš TIP!

26. 7. 2013 21:30 hod.

MEDVĚD

Divadelní soubor Broumov

Medvěd je hrou o přetvářce, o lidských vášních a konečně o tom, že láska je nevyzpytatelná. Hrají: Michaela Šišková, Petr Hlavatý, Antonín Zelený. Režie: Petr Hlavatý
Vstupné: 50,- Kč

27. 7. 2013 16:00 hod.

O PRINCEZNĚ HANIČCE

Divadlo M, Praha

Výpravná hudební pohádka o vilích kmotříčkách, které princeznu před čarodějem zachránily. Hrají: Milan Petrovský, Marie Petrovská, Vendula Mikulová a další.

Vstupné: 40,- Kč

27. 7. 2013 19:00 hod.

CASANOVA A SPODNÍ PRÁDLO

Divadlo M, Praha

Lehce lechtivá hudební komedie o tom jaké trapasy se mohou přihodit při nechtěné záměně prádla. Hrají: Valérie Zawadská j.h., Milan Petrovský, Marie Petrovská, Alice Kovářová a další.

Vstupné: 150,- Kč

Předprodej a rezervace vstupenek*: Infocentrum Broumov, t: 491 524 168, e-mail: kultura@broumov.net

Vstupenky, které si u nás rezervujete, je nutné vyzvednout do týdne od jejich rezervace. Po tomto datu všechny rezervace rušíme a lístky nabízíme k dalšímu prodeji. Děkujeme za pochopení.

* Pouze na akce pořádané městem Broumov.

Více informací získáte na: www.broumov-mesto.cz

